

Виходить по Львову ще Вторника, Четверга и Суботы, а в інших містах (Львів, Тернопіль) о 4-ти годі по полудню. Літер. додаток до «Львівської газети» виходить по 3 печат. ар. щодня кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяця.

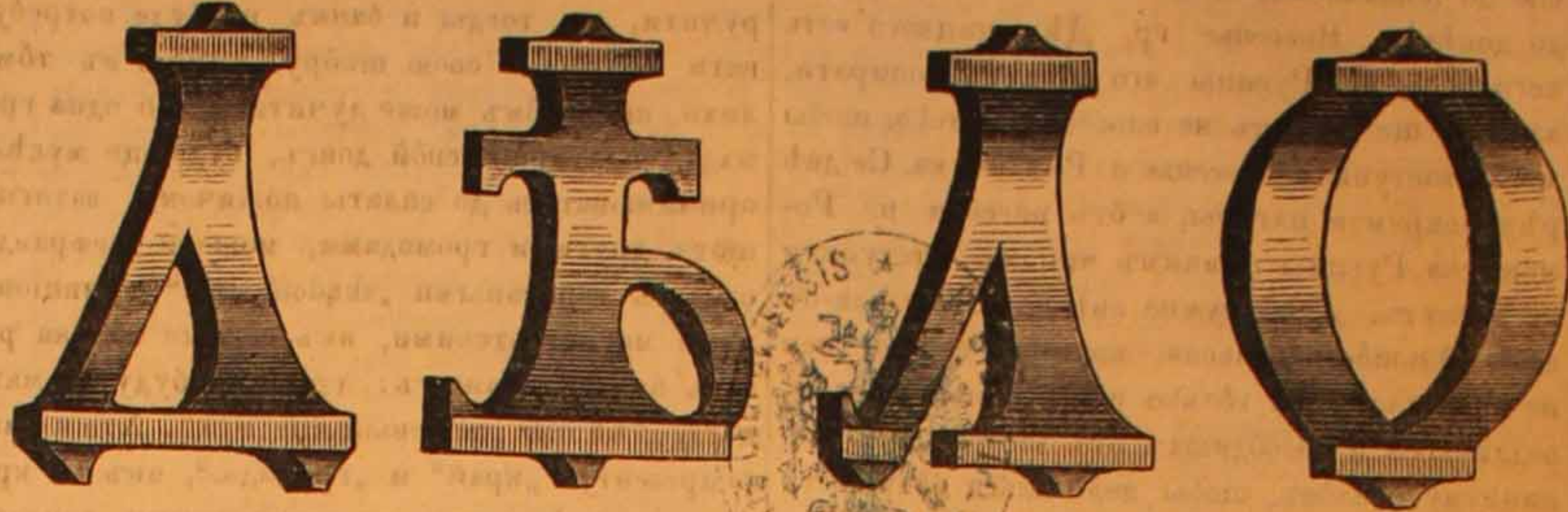
Редакція, адміністрація и енциклопедія похв. Ч. 44 уллиця Галицка.

Всѣ листы, помилки и рекламаци наложити перешлюти до редакціи: редакція и адміністрація «Дѣло» Ч. 44 уллиця Галицка.

Резонанс и зворотнаго глѣбоко на поштарствѣ востереживати.

Послѣднѣе число стоить 12 кр. а в. в. бѣгъ одинокъ оглошена приймаються по цѣнѣ 6 кр. а в. бѣгъ одинокъ трѣхъ печатковъ.

Рекламаци неоплаченій вѣдѣть о пера. Рекламаци наложити перешлюти еражко (налучше отримати перешлюти) до: Адміністраціи часопису «Дѣло» Ч. 44 уллиця Галицка.



Предплата на «Дѣло» для Австріи: на півріччя . . . 12 рр. на ціле року . . . 6 рр. на чверть року . . . 3 рр. съ дод. «Библиотека»: на півріччя . . . 16 рр. на ціле року . . . 8 рр. на чверть року . . . 4 рр. на самі додатки: на півріччя . . . 5 рр. на ціле року . . . 2 50 рр. на чверть року . . . 1 25 рр.	для Росіи: на півріччя . . . 12 рубл. на ціле року . . . 6 рубл. на чверть року . . . 3 рубл. съ дод. «Библиотека»: на півріччя . . . 16 рубл. на ціле року . . . 8 рубл. на чверть року . . . 4 рубл. на самі додатки: на півріччя . . . 5 рубл. на ціле року . . . 2 50 рубл. на чверть року . . . 1 25 рубл.
--	--

Для Бразиліи, Сербіи и Румуніи:  
 на півріччя . . . 15 рр.  
 на ціле року . . . 7 50 рр.  
 на чверть року . . . 3 75 рр.  
 съ дод. «Библиотека»:  
 на півріччя . . . 19 рр. на самі додатки . . . 6 рр.

Съ днемъ 1 (13) жовтня починаєть IV-тый кварталъ сегорічної предплати «Дѣла» и «Библиотеки найзнаменитѣйшихъ повѣстей». Усилно просимо П. Т. Предплатниківъ о посѣпшину высылку предплати и о вырѣшанье залогостей.

### Загальний Збѣръ членѣвъ «Народного Дому» (Конце.)

Четверте внесенне дотыкало дѣла поруки «Народного Дому» за банкъ рускій. Коли предсѣдатель отчитавъ сю точку и сыбывавъ, чи хто издае голосу, — въ сами стало такъ тихо, чтокъ мѣк съи. Выступивъ п. Мионовичъ, дѣйствително Обильничъ, и отчитавъ звѣстие внесенне, ухвалене на довѣрчнѣмъ засѣданю: «Загальний Збѣръ поручае управляющему Совету «Нар. Дому», чтобы належно рассмотреть сую справу, а по рассмотреню скликавъ загальний збѣръ для мериторичного еи одѣшення». Предсѣдатель подѣлавъ се внесенне заноу подѣвъ голосованье и его принято. Котрыйсь членъ подѣвъ, чи не добре было-бъ скликати загальний збѣръ на 29 л. жовтня, т. е. на день отворчнѣмъ отворчнѣмъ фонду, бо бодай деякі члены могли-бъ за однимъ заходемъ бути на обохъ зборѣхъ. Супротивъ того авначивъ о. Крушинскій, що переписка епархіи не могла-бъ въ шполекшѣ користи, а п. Щербанъ потовнивъ, шо такій короткій речинецъ не можна авначувати, бо загальний збѣръ подела статусити мусить бути скликаний цѣлымъ мѣсяцемъ впередъ.

Пате внесенне было о. Малиновского о измененне числа бурсакѣвъ. Противъ того выступили оо. Лепкій и Костецкій и оба вѣдѣвно внесли, чтобы надѣть тымъ предметомъ верейти до порядку дневного. О. Лопатынскій авначивъ, шо бы скорше думавъ-бы о потребѣ реорганизації бурсы, якъ о еи обмежаню. «Бурса — говоривъ о. Лоп.— вправдѣ давала хлопцямъ ести, але не давала имъ шпитного надвору, ведена, опѣки. Бурса не была матерю, але мачухю. Не ковецъ задачи бурсы на томъ, чтобы нагодувала хлопця, она мусить еще его выховати въ дуевъ народнѣмъ духѣмъ». Бесѣдникъ отже вѣдѣвовъ управляемю Совету, чтобы предложивъ слѣдуючому загальному збору внесенне о такой реорганизації бурсы, чтобы она была вѣдржевою. О. Шербанъ потвердѣвъ о. Лопатынського, авначивъ, шо ему припоручили Русины его окре-

стности, чтобы подѣвъсь на зборѣ, шо въ бурѣ «Нар. Дому» надѣръ надѣть выхованьемъ хлопцевъ въ народнѣмъ духѣ недостаточный. О. Малиновского дуже здивували замѣты обохъ попередныхъ бесѣдникѣвъ. Хлопцевъ учатся, а надѣръ надѣть нами вѣвъ впередъ бл. п. Палюхъ, а теперь веде п. Лагола, укѣненый правникъ, принятый на мѣсце Палюха. О. Чировскій, першій въ бесѣдникѣвъ въ томъ дѣлѣ, показавъ паледемъ на саму головну причину, дячего то отзываются голосы о недостатчи въ выхованю бурсакѣвъ въ дуевъ народнѣмъ. «Всѣ народы — говоривъ о. Чировскій — стараются выховувати свою молодежь въ роднѣмъ духѣ, въ роднѣмъ языкѣ, а «Народный Дѣмъ» якъ на перекоръ шле своихъ бурсакѣвъ до нѣмецкой гимнази. Се не дастся нѣкакъ оправдати. Бурсаки «Нар-ого Дому» повинни ходити до свои, до руской гимнази». О. Малиновскій не годится съ поглядомъ о. Чировского, бо въ нѣмецкой гимнази хлопцевъ научатся нѣмецкого языка, а нѣмецкій языкъ придасться всеуды, въ войску, въ судѣ и т. д. О. Стефановичъ пригадуе, шо на загальномъ зборѣ въ 1881 годѣ поставивъ бувъ внесенне, чтобы бурсакѣвъ «Нар. Дому» посылати не до нѣмецкой, але до руской гимнази. Тогда збѣръ поручивъ Совету, чтобы застановився надѣть тымъ дѣломъ. Тымчасомъ се нѣчего не змінило и бурсаки всѣ ходятъ до нѣмецкой гимнази. Тое дѣвса съ шкодою для учениковъ и уймае повазѣ «Нар. Дому» и въ загальнѣ Русинѣвъ. Ученики непѣготовлені до нѣмецкого языка выкладового терпяти на томъ; суть случая, шо ученики, скончавшій народну школу съ отначеньемъ, пошйшовши на нѣмецкую гимназию, — тамъ ледви лѣвае, бо мусить подѣвъвати труднѣсть нѣмецкого языка. Шо-жь найголовнѣйше, то се, шо мы Русины, домагавьмосъ рускихъ школъ, а перша руска институція «Народный Дѣмъ» не посылалъ бурсакѣвъ до руской гимнази. На такой способъ, на шо намъ боротися о руской школы, коли мы волимо нѣмецкой. О. Малиновскій зновъ отповѣдае своимъ, шо нѣмецкій языкъ потрібнѣй, а намъ треба такихъ, чтобы добре умѣли по нѣмецки, абы могли колисъ выступати въ «высокихъ сферахъ»... О. Крушинскій попирае о. Малиновского и розказуе, шо власне вчера говоривъ съ однимъ Нѣмцемъ, котрый сказавъ, шо свои дѣти ажъ до Нѣмечины посылалъ, чтобы добре научились по нѣмецки. О. Лопатынскій иначе зновъ глядитъ на се дѣло. «Чтобы выступати въ высшихъ сферахъ — говоривъ о. Лоп.— и — треба чогось

болше, якъ знанья нѣмецкого языка. Каждый выслуженый вахмайстеръ ачае дуже добре по нѣмецки, а не займае министерскихъ посадѣ. Бурсаки «Народного Дому» повинни ходити до руской гимнази. Противъ руской гимнази не дастся зробити нѣякій закладъ. Я мавъ случай дуже часто стрѣчати учениковъ руской гимнази и я пересѣдчивъся, шо ти ученики дуже добре ведені, посѣдають вѣдомостей дуже богато, — такъ, шо руску гимназию можна назвати вѣдржевою. Не годится отже, маючы такую свою гимназию — посылати бурсакѣвъ до нѣмецкой». О. Костецкій, профессоръ нѣмецкой гимнази, промовивъ наконецъ за тымъ, «чтобы было, якъ бывало», и внесенне о. Чировского, попере оо. Стефановичемъ и Лопатынскимъ ушало, а стало на томъ, шо «Народный Дѣмъ» мавъ въ томъ дѣлѣ и на будущее поступати такъ, якъ поступавъ доси, и мавъ р дѣйствѣвъ пытати, до якои гимнази маючь ходити ихъ дѣти, бурсаки.

Шесте внесенне, поставлене о. Малиновскимъ дотычно отнята «Академическому Кружку» нынѣшного его умѣщеня, за котре было-бы шо найменше 300 рр. рѣчного чиншу, а вызначеня «Кружку» иншого умѣщеня, менше догодного для чиншѣвникѣвъ, — такъ ужало. На промову о. Малиновского на тему ошадности нѣхто не звертавъ уваги и майже безъ дебату ухвалене передати се дѣло управляемю Совету.

Семе внесенне, такъ о. Малиновского, дотыкало першого урядника «Народн. Дому», п. Василя Лаголы. О. Малиновскій вѣдѣвъ, чтобы загальний збѣръ одобрилъ именованье п. Лаголы провизоричнымъ урядникомъ на мѣсце пок. Палюха. Надѣть внесеньемъ симъ вызвалася досить попутана дебата, а то въ той причини, шо ея рѣчь не належала до загального збору, позаякъ статутъ выравно приписуе, шо принимати именовати урядникѣвъ мавъ управляемю Советъ, а загальному збору полишено лишь выначуванье пенсіи. Коли се вывенилося, то загальний збѣръ рѣшавъ лишь о пенсіи. О. Костецкій поставивъ внесенне, чтобы п. Лаголѣ дати цѣлу пенсію пок. Палюха 800 рр., мешканье и 5-лѣтній додатокъ не по 50 рр., якъ мавъ Палюхъ, але по 100 рр. Розпочалась дуже горяча дискусія. О. Малиновскій промовлявъ противъ того зрушенымъ голосомъ: «Бѣйтесь Бога, господинове! Та-жь «Народный Дѣмъ» не може такъ кидати грѣшми! Подѣвътеса: церковь треба кончати, треба платити довги, податки...» Противъ такой пенсіи п. Лаголѣ промовляли ще оо. Лопатынскій, Телишевскій

и Билинскій въ Стрѣльскѣ. При повненнѣмъ голосованю, чи ухвалити п. Лаголѣ на почетокъ 800 чи 600 рр., было 20 голосѣвъ за 800, а 16 за 600 рр. Тутъ члены подѣвлились на старшихъ и молодшихъ и старшіи отали въ меньшости.

Осьме внесенне дотычече найму Бѣлки и Костенева отступлено Совету.

Кромѣ тыхъ рѣшеныхъ зборѣмъ внесенне, було ще внесенне о. Стефановича слѣдуючого содержания: «Зѣвъ причини, шо члены «Народного Дому» суть переважно люде старшіи вѣкомъ; шо число нововступаючихъ членѣвъ есть надто малымъ; шо есть много первостепенныхъ патриотѣвъ рускихъ, котрі не суть членами «Народного Дому»; шо число всѣхъ членѣвъ не есть такъ великимъ, якъ бы се цѣлямъ нашего института отповѣдало, — вношу: нововыбранный Советъ управляемю выдасть въ короткѣмъ часѣ отову до всѣхъ Русинѣвъ и запроситъ ихъ до вступованя въ члены «Народного Дому». Позаякъ була вже повна пора, о. Стефановичъ приставъ на то, чтобы его внесенне передати просто новому Совету — и вручивъ его п. Геровскому.

Одѣсла приступлено до выбору предсѣдателя и Совета. О. Малиновскій варазъ просявъ, чтобы при выборѣ до Совета его поминуты, бо быт нѣкакъ не може вгодитися съ нынѣшнымъ напрямомъ членѣвъ «Нар. Дому», авначенымъ на зборѣ. (О. Малиновскій мавъ на гадѣ упадокъ всѣхъ своихъ внесеннѣ, почивенныхъ въ цѣли ошадности.) Тое само, шо о. Малиновскій, авчили и оо. Шведицкій и Павликѣвъ. (Послѣдний съ натискомъ подѣвъсь справу пенсіи для п. Лаголы.) Члены почали живо нараджуватися. Подѣвасъ того п. Геровскій аврабъвъ голосъ и сказавъ: «Зачуваю, шо деякі члены хотять мене ставити на предсѣдателя. Въ виду того, шо суть старшіи и болше заслужені члены, авчваю, шо евентуального выбору я не прийму.» При голосованю картками о. Малиновскій дѣставъ 21 голосѣвъ, а п. Геровскій 17. О. Малиновскій, дуже живо гестикуючи, отказуавься рѣшучо отъ принята выбору. Може въ 10 минутъ тревали налаганя на него, ажъ на ковецъ дръ Шараневичъ поднесенымъ голосомъ спытавъ его: «Скажѣтъ намъ категорично: приймаете, чи нѣ?» О. Малиновскій сказавъ: нѣ. Приступлено до нового выбору и одиголосно выбрано п. Геровского. Вса сала и галерія подѣвали грѣмкій оплескъ. О. выборѣ Совета мы вже вгадували.

Подѣвъ ковецъ наступило справовданье комисиіи контрольной, до котрой були выбрані

### Краева выставка овощно-огороднича и промыслу домашнего в Тернополи.

Отдѣлъ огородничій и садѣвничій. Отдѣлъ сей, якъ и цѣла выставка, мавъ вѣдѣвно показати станъ огородничства и садѣвничства на Подѣлю. Однакоъ бытъ ще слабше отобсаваный, якъ попередный, такъ шо въ выставленыхъ оковахъ не можна мати достаточного образю о поступѣ сей галузы господарства на Подѣлю, а хочъ были деякі дуже интересны предметы въ томъ отдѣлѣ въ иншихъ частяхъ края, то тымъ менше можна отдѣльвати къ краю образъ огородничства и садѣвничства. Сей рѣкъ не конче бувъ причиной для садѣвничства, отже въ томъ одна причина, шо мало прислано оковавъ; другая же встарѣле уперѣдження, шо Подѣлье ладь до плеканя садовины, авержуе чинный розвитокъ сей галузы господарства. Оковы надѣсланіи деякими дворами, шо авражали естество огородниковъ и теплярнѣвъ, — пр. дуже гарна огородовина Мариі въ Яноши и и., не можеть бути мѣриломъ. Выставши отже оковы, доставленіи дворами, авчавъ лишь не много предметѣвъ, котрі авражали естество огородниковъ, а оковы Хаджая

ниць, але годѣ тутъ говорити, чтобы работа на той нивѣ господарства велася на Подѣлю подела певного плану. Бачимо тутъ результаты працѣ нашихъ священникѣвъ и учителей, а ва ними вже выступаютъ на видѣвню и деякі селяне та мѣщане.

Дуже гарні оковы садовины надѣславъ п. Куровскій, учитель въ Заднишѣвкѣ, овочь и винограды о. І. Варачинскій въ Прошовѣ, о. Шидловскій садовину и огородовину въ Старомѣщанинѣ, О. Косянскій, авчѣвний помологъ, выставивъ крѣмъ овочевъ, рѣжнѣи роды винограду выпеканого въ Угрюновѣ (въ Сокальщинѣ) и показавъ, шо навѣтъ ередѣ такъ неприхильного подѣвоня можна при дбалости и ширьши змаганяхъ много на томъ у насъ авнедбанѣмъ поли зробити. Крѣмъ того предложивъ о. Косянскій свою брошурку о управѣ винограду, перепечатану въ «Господаря и Промышленника» до рѣдчикѣвъ любителѣвъ управы винограду. Найболше развито овочевѣвъ доставили мѣщане и огородники въ Тернополи (мѣжь тыми дуже гарными оковами овочевѣвъ и огородовины Шавера) и въ Копычинецѣ та Микулинѣцѣ, мѣжь тымъ коли Залодѣвъ, котрі маючь великі обшары садѣвъ, нѣчимъ не представилися на выставѣ. Съ признаемъ авначити мусимо именно успѣшну дѣяльнѣсть п. А. Рыбачика, управителя етатовоі школы въ Микулинцяхъ, котрый не только самъ выступивъ съ школьнымъ деревѣмъ овочевыхъ, але и мѣжь тамошними мѣщанами умѣвъ авчѣвати замилуванье до плеканя садовины, а оковы Хаджая

Жмура и есѣдчили, шо праця п. Рыбачика не отала безъ слѣду.

Зѣвъ дальшихъ сторѣнъ краю надѣслали дуже гарні овочь сырї и сушенѣи п. Япелі, учитель въ Краснои, о котрымъ була вже вгадка въ оцѣнѣ отдѣлу пасѣвичного (крѣмъ того комплетну школу овочеву), и Корѣневичъ, учитель въ Коломыѣ. Сей послѣдний выставивъ такъ же насѣвня яринь огородовыхъ и самї ярины а крѣмъ того дѣкавіи оковы курей расы Среvesouar и Honday, пару качокъ Aylesburg и три пары голубѣвъ горлачѣвъ, туркотѣвъ и флорентіиныхъ кураковѣвъ, хочъ тѣ оковы авчиво не входили въ програму выставки тернопольской.

Ще менше надѣславо на выставу огородовины, бо крѣмъ выставѣвъ-дворѣвъ и тернопольскихъ огородникѣвъ обсавали выставу огородовиною О. Балтаровичъ въ Лядичинѣ (коло Микулинѣцѣ), о. Шидловскій въ Старомѣщанинѣ, Хаджай въ Микулинѣцѣ и Стефанъ Гармацѣвъ въ Купчанѣцѣ (Терноп. пов.). Тернопольскій мѣщане, котрі маючь столько огородѣвъ, якъ мало въ котрымъ мѣстѣ, не показали зовѣмъ нѣчего въ сей галузы господарства, хочъ при стараннѣи и пыльнѣи управѣ огородовины могли-бъ мати великій управѣ огородовины. Окромѣ цыбулѣ, чесноку, моркви, петрушки и бураковъ не продукують тернопольскі мѣщане нѣякой шляхотнѣйшю огородовины и тому кокусменты мусять побирати еи отъ есѣднѣхъ дворѣвъ, бо мѣсцеві огородники не въ силѣ своими продуками авспокоити потребѣ. Годѣ тутъ гля-

дѣти причини малоуспѣшности сей галузы господарства домашняго въ неспособности грунту, бо грунту надаеь до того рода управы, якъ не може лучше, и есть его, якъ сказано, досить въ Тернополи. Причину добачаемо въ школѣ, котра не хоче и не умѣе розбудити въ дѣтяхъ вмыслу до такого господарства. Нехай тамъ собѣ говорить, хто хоче, шо школа народна не мавъ учити господарства, отже шо причана нами укавана не есть авчавана, — мы однакъ обстаемо при своемъ, бо бачимо наглядно, шо де школы маючь такихъ учителей, якъ Янели, котрі поняли иначе значенье школы народной, якъ теоретики въ авзеленого столика, тамъ положено крѣпкѣи подѣвалины до экономичного добробыту людности. Та якъ же можна вымагати отъ мѣщанъ того, чимъ не написали самї навѣтъ школы, въ котрыхъ ихъ дѣти маючь учитися и авправляватися на будучихъ господарѣвъ. Окромѣ щецѣ и дичокѣ та кактуеца (годѣвля сего особливо хоесана въ экономичныхъ вгладѣвъ?), выставленыхъ п. Сени комѣ, управителемъ 2-класовой школы на передѣвѣстю Микулинѣцкѣмъ, Тернопольска 4-класова школа нѣчего не авдѣслала до жадного отдѣлу выставки. За те провадитавъ въ нѣвъ авчана истерія о Вандахъ и Кракусахъ та генеалогія королѣвъ польскихъ, котрыми авчаваютъ глудава тернопольскимъ мѣщучкамъ и домогають имъ тымъ способомъ съ часомъ доборитися достоиньства жидѣвскихъ мѣконошѣвъ! Нехай примѣръ такого Янелиго буде вѣдржемъ, котрый авчавъ школь-

рано п. о. Гойданъ, о. Скобельскій въ Львнѣ, проф. М. Поляньскій, Дръ Савицкій и Начай. Въ нѣхъ имени промовієвъ отецъ Гойданъ. Онъ въ имени комисіи заявляє, що каса есть въ порядку, однакъ для легшого дѣловодства касового потрібно конче завести головну книгу касову, котрой доси нема. Финансовый станъ „Народного Дому“ въ теперѣшней хвилі не дуже отрадній, бо багато грошей иде рѣчь-рѣчно на будову церкви, на буреу, податки и т. д., — а до того ще сего року треба було въ доходѣвъ „Нар-оо Дому“ выплачувати стипендіа, легаты и т. п., котрі повинні були покритися процентами въ умѣщенихъ въ „Общій ролничо-кредитовѣмъ заведенію“ депозитѣвъ въ сумѣ авшъ 100.000 ар. Комисія поставила ще внесенє, чтобы „Нар-ый Дѣмъ“ бравъ собѣ 5% отъ процентиѣвъ администрованыхъ нимъ депозитѣвъ. Се внесенє принято.

Збѣръ закінчивъ свое засѣданє ажъ около 11 години въ ночи.

## Внесенє п. Романчука

въ справѣ языка выкладового — якъ довѣдуємось — стрѣчає въ кругахъ польской бѣльшости оповидію. Читателямъ нашымъ вѣстєне внесенє п. Романчука въ повной основѣ; вѣстєний имъ въ бесѣдѣ п. Романчука и его мотивы, длачого бажания Русинѣвъ спровадивъ до необходимо потрібного мінімуму. Зъ того, що вѣстє п. Романчукъ, Русины не можуть вже анѣ дрѣбки спустити. А мимо того, бѣльшости польской вѣстєне й то за богато. Beati possidentes держатє дѣшко колонизаційной тенденціи въ школьництвѣ, и гордо повторяють намъ вѣстєну асаду: оjus regio, illius religio...

Гр. Войтѣхъ Дѣдушицкій носитея съ думкою поставити внесенє, нѣбы то дальше идуче отъ внесеня п. Романчука, чтобы всѣ ученики въ середнихъ школахъ були зобовязанъ учиться руского языка, и въ томъ дѣлѣ напередъ порозумѣвася съ поодинокими клубами соймовыми. Чи п. Дѣдушицкій знаєде собѣ бѣльшость для своего внесеня и поставити его въ соймѣ, — се друге дѣло. Ныѣшній „Сзасъ“ наклеує ва свою партію, чтобы спротивилась сему внесеню, бо оно „неполитичне“ и могло-бъ колись выйти на шкоду Полякамъ. Мы же Русины мусимо попередъ всего тов скавати, що обовавова наука руского языка и для ученикѣвъ польской народности, — се, въ першѣй линіи, дѣло самыхъ Полякѣвъ. Русины домагаются отъ урядникѣвъ Полякѣвъ знаня руского языка и мають за собою законъ. Коли Поляки уважають, що законъ на те, щобъ его не сповняти, то нехай урядникъ Полякъ не умѣе по руски, нехай на рускй письма отповѣдає по польски, нехай огдрчує Русинѣвъ, — и розумѣсє, потому має претен-

ній повиннй при кожѣй нагодѣ ставити нашымъ тернопольскимъ учителямъ народнымъ, яко наслѣдованя годный! Нѣхто бо не запречить, що учитель народнй наибѣльше могутъ въ томъ напрямѣ вдѣлати, що въ ту сторону повиннй звернути свои змагана, а громада, котра має такого учителя, якъ Янели, певно не скаже, що школа не потрібна, певно не пожалує выдаткѣвъ на его удержанє выложенныхъ. Однако, щобъ учитель отповѣли сему приванченю, потреба-бы и семинаріи учительскй зрестормувати отповѣдно, якъ сего справедливо домагася нашъ заслуженый патриѣтъ о. Ст. Качала въ статіяхъ, умѣщенихъ недавно въ „Дѣлѣ“. Тутъ треба-бъ инакше трактувати науку господарства, приванчити до сего предметѣ отповѣдныхъ учительѣвъ и отповѣдно выписажити семинаріи, а тѣ кошты выписаженя вернулись-бы сторицею.

Велику прислугу для народа въ томъ напрямѣ могли-бъ отдати нашъ священники, а мы знаємо лично многихъ знаменитыхъ помологѣвъ, пасѣчникѣвъ и спеціялистѣвъ въ иншихъ галузяхъ господарства. Однако въ одной стороны тяжка неравь борба о бытѣ, а въ другой стороны бракъ узнаня и заохоты отъ настоятелѣвъ и властей причиняются, що и тѣ силы неравь марнѣють и не находятъ отповѣдной пѣдпоры. Важнымъ въ томъ взглядѣ поступомъ можна назвати заведенє отъ колѣкохъ лѣтъ выкладѣвъ господарства для кандидатѣвъ стану духовного, а хосенъ бувъ-бы тымъ бѣльшій, коли-бъ семинарія духовна була такъ выписажена у всѣ потреби до сєи науки, щобъ она могла отбуватися бѣльше практично якъ теоретично.

Наконецъ и школы народнй, а властиво планы наукъ ихъ належало-бъ зрестормувати въ томъ дусѣ, якъ се указувавъ такожъ о. Ст. Качала, а тогда менше будемо потребувати наклады на криминалы, полицію и жан-дармерию.

сїю до пошанованя своєї власти а може ще и до довѣрїя... Внесенє гр. Дѣдушицкого есть того рода, що Русины его будутъ попарати, але оно ще вовѣмъ не способне до того, чтобы могло вступити внесенє п. Романчука. Се дѣв рѣчи окремой натуры, а отъ внесеня п. Романчука Русины нѣвакимъ чиномъ отступити не могутъ. Дуже сумне свѣдѣцтво выдала-бъ собѣ бѣльшость польска, коли-бъ середъ неч не знайшлось на тѣлько самостоятельныхъ, справедливыхъ и свободныхъ отъ загорѣлого шовинизму послѣдѣвъ, чтобы знайшлася бѣльшость голосѣвъ для такого умѣренного внесеня п. Романчука!

## КОМУНАЛЬНІЙ ОБЛИГАЦІИ „БАНКУ КРАСВОГО“.

(Статья надслана).

Банкъ краевый! Коли лише спוגадаемо се слово „краевый“, то мимовѣль приходѣтъ намъ на думку вся крайна нещирѣсть нашихъ неоцѣнимыхъ шовинистѣвъ „краевыхъ“. Банкъ краевый! Ну певно, на „край“ не може сей банкъ нарѣкати; „край“ же справдѣ относится до него, якъ до своєї налюбѣйшой дитины: обезпечивъ его всякими привилеями, обтупивъ майже неограниченю гарантію, вывѣнчувавъ по княжому, обставивъ, окрѣмъ дорогихъ анкетъ, ще й наибѣльшими знаменитостями финансовыми, „краевыми“ и выписаными ажъ въ Варшавѣ. Банкъ сей не може врать, завести надѣи, — бо-жь за нимъ прецѣ стоять авторитетъ краю, цвѣтъ „ієіархїи сусѣльной“; банкъ сей мусить проповѣдати, мусить згортати выски, не може упасти, такъ якъ инші банки, бо рускй та мавурекй хлопъ самъ же ручитъ ва него! Лише не треба дуже допытуватися, хто тамъ и якъ завѣдує интересами сего банку, хто и куды обертає и буде обертати его высками. Тихо, бо ще готова „N. fr. Presse“ написати, що Поляки збирають грошѣ на якй „народовѣ“ дѣли... Тажъ банкъ сей такй на скрѣвъ „краевый“, що въ нѣмъ анѣ одрѣбины, анѣ на показъ, не-кравоого, антинародового духа руского не пахне! Все тамъ иде гарно, выключно... по польски; хиба одно, що и Русь за него ручитъ...

Але хочъ така печьна „крава“ дитина, банкъ сей таки ще всего не має; его облиги „комунальнй“ не мають ще поруки „краю“, хочъ якъ бы горячо п. маршалокъ сего бажавъ. Не мають, — ну, треба-бъ имѣ дати, — соймѣ ухвалитъ и справа скѣнчена. Roma locuta, res dissoluta. Шчо-жь се такого тѣ облиги „комунальнй“? Се цѣвнй паперы банку, обезпеченй пожичками, котрѣ банкъ удѣлає поодинокимъ громадамъ, селамъ, мѣсточкамъ, мѣстамъ, повѣтамъ, — обезпеченй доходами сїхъ громадъ, а не якъ на пр. листы заставнй ипотекою спеціальною, на пр. недвижимостями поодинокыхъ особѣвъ. О скѣлко така обезпека певна, бачимо вже въ того, що облиги комунальнй увавшего власне рустикального банку були дешевѣй, якъ его-жь листы довжнй, а листы заставнй „Товариства кредитового земского“ (по 99—100 за 100) платятся о 3—4 ар. дорожше, якъ облиги комунальнй Банку кравоого (по 96—96 5), котрѣ недавно появились въ курсѣ. И се природне. „Доходы“, якъ-бъ они не були, нѣколи не дають такой певности, що вартѣсть недвижимостей, поминувши вже инші трудности, на пр. при стаганю пожички та валеглостей. Не дивно про-те, що воля п. маршалака стрѣтїлась сямъ равомъ съ доволѣ сильною оповидією деякихъ таки польскихъ послѣдѣвъ, оповидією, котра опираєсь на досвѣдѣ, учиненѣмъ вже неравъ съ подобными паперами. А не треба забувати, що иде ту о поруку краю, о грошѣ краю. На що-жь то зновъ тымъ облигамъ комунальнымъ такъ потрібно поруки краю? Поминаемо вже, що тымъ способомъ принимає край на себе евантуальнй страты банку, иде ту попередъ всего о то, чтобы пѣдгнати въ гору курсъ сїхъ паперѣвъ. Обезпеченй порукою краю пѣддѣдутъ они на 99—100. Рахункѣ легкой: по 3—4 ар. на сотѣ, значить 30—40 ар. на тысяцѣ, по 3.000—4.000 на сто тысяцахъ; выскъ вовѣмъ не абы якй: 3.000 стане хотъ-бы на рѣчну пенсію одного (въ меньшихъ) урядника банку. А чтобы осягнути сей выскъ, має край на себе брати поруку за сотки тысяцѣвъ, ба миліоны.

Але не тѣлько о се ходитъ. Недостача поруки краю спинає въ загалѣ операції финансовй Банку кравоого съ поодинокими громадами; непеvнѣтъ „комунальной“ ипотеки зневолує банкъ до великой осторожности въ

удѣлюваню такыхъ пожичокъ. Если край будетъ речити, ну, тогда и банкъ не будетъ потребувати бояться о свою шкѣру. Лишь въ томъ лику, що потѣмъ може лучитєсь, що одна громада, сплативши свой довѣгъ, буде ще мусѣла причинюватєсь до селаты пожичокъ, затыгненыхъ другими громадами, може и званфрандованыхъ записаными „skądosi tam“ фунгціонерами магистратскими, якъ се вже колѣка разѣвъ бувало. Кажуть: громады будутъ мати доступнѣйшй „дешевый кредитъ“. Кто у насъ респезентує „край“ и „громады“, якъ съ краевыми, повѣтовыми та громадскими фондами водитєся, се ажъ надо вѣстєно.

(Прим. Ред. Открывающй нынѣшню статью дискусію въ такъ важной справѣ, мы позволимъ собѣ высказати при наиблизѣмъ случаю и нашъ поглядъ.)

## Льѣвѣвскій митрополчій Ординаріятъ а трираменнй кресты.

Въ ч. 109. „Дѣла“ помѣгали мы съ своими замѣтками допись въ Тысьменицѣ, въ котрой скавано, що ц. к. старство въ Товмачи (а вглядно комисарь Остовскй recte Озуранка) забороняє ставити трираменнй кресты на церквахъ, бо „stawianie trójramiennych krzyżów jest przez Wysoki Rząd i władze duchowne wzbronione“. Шчтобы ставленє трираменныхъ крестѣвъ, було черезъ „Wysoki Rząd“ заборонєно, — въ те чей самъ п. комисарь не вѣрнѣтъ, хиба що у него на думцѣ „rząd (nie-)moralny, narządowy“, а не ц. к. австрійскй, а мы лише сему та й певно лашє сму а не иншому ви дотримаме. Але що ставленє трираменныхъ крестѣвъ черезъ „władze duchowne“ заборонєно — въ томъ, якъ пересвѣдчуємось, п. комисарь мавъ рацію. Отъ давна вже, розумѣсє ва теперѣшного интеррегнумъ чи тамъ провазорїи, якъ мовлявъ пок. о. Жуковскй, жалуютєсь справедливо Русины, що все, що въ св. Юрѣ дѣсє, звають скорше нашй „bracia“ а нѣжь Русины. Такъ мусѣвъ певно и п. комисарь въ Товмача довѣдатєся про допись, яку пѣславъ нашъ Ординаріятъ до Президїи ц. к. правительства Буковиньского, — и ну-жь „клепѣли, поки тепле!“ На пѣдставѣ той дописи ось якъ отѣвчєвася Президїя Буковиньского правительства до своихъ пѣдвластныхъ:

„.... Schliesslich wird dem Herrn Bezirks-hauptmann eine Abschrift der mitfolgenden Originalzuschrift des gr. kat. Metropolitan-Ordinariates ddatto Lemberg 12. April 1884 Z. 462 Ord. betreffend die Anordnung der Aufstellung einarmiger (statt der projektirten dreiarmligen) Kreutze auf der neu zu erbauenden gr. kat. Kirche und dem Glockenportale in Kutzman zur sogleichen Bekantgabe an die Bauunternehmung und das zu aktivierende locale Ueberwachungscomitѣ mitgetheilt.“

Такє рѣшенє Ординаріату походить ще въ цѣвтня с. р. А и дотычно случаю въ Тысьменицѣ вышло такє самє рѣшєнє. Митр. Ординаріятъ отписавъ парохови Тысьменицѣ, що не позволяєся сму ставити трираменныхъ крестѣвъ на церквѣ.

Дивна робота въ томъ нашѣмъ св. Юрѣ теперъ! Комисія обрядова орекла, що трираменнй крестъ — то рускй, а по часѣ знову закауєсь, чтобы на Буковинѣ и въ Тысьменици не ставити т ираменныхъ крестѣвъ! Чудно и дивно. Не „stawianie trójramiennych krzyżów... budzi skłoności ku schyzmie“, а те вмѣшуваня непокликанныхъ пп. комисарѣвъ въ нашѣ церковно-обрядовѣ дѣла. Пока часѣ, най приѣмутъ тѣ, котрѣ до забурзѣй готовѣ довести, сѣ щирю предосторогу: „Не тыкайте носє до чужого проса!“ А въ другої стороны: чимъ дастєся оправдати така неконсеквентнѣсть нашей власти церковной? Чи се може причинитєся до пѣддержаня ви поваги у своихъ и у чужихъ? Чи противники руского обряду не забажають що разъ дальше пѣдрывати самостоятельность, автономію нашего обряду и нашей власти духовной? Часъ бы вже скавати вѣсѣмъ непокликанымъ оцѣкнамъ руского обряду: „Вамъ до мене нема дѣла! У господарѣ въ свои хатѣ!“

## Соймъ краевый.

13. Засѣданє зъ дня 8 жовтня 1884.

Зъ важнѣйшихъ петицій отослаю до отповѣдныхъ комисіи олдѣвкоюй: Петицію комитету льѣвѣвского для справъ колоній вакационныхъ о заповнєнє въ сумѣ 500 ар. и петицію руской бурмы св. Николая въ Стлнцєлавѣ о безпроцент-

ву пожичку 4000 ар. и безвозвратну заповнє 500 ар. — до комисіи бюджетовой; громады Тарнопольскй катиитѣвъ для обохъ обрядѣвъ, платящихъ въ фондѣ кравоого — до комисіи школьной; мѣстна комисія петиційной; громады Мельницѣ и Подѣвскй и др. о усунєнє школьности въ школахъ, котрыхъ до упадку розпорядженїя, промагнєхєса задерєвацка и Березнїца о авлєне побиральє оцѣровицѣ для худобы. — Зъ порядку дневного предложивъ пос. Абрагамовичъ о провазорїи комисіи бюджетовой о предлївнари краевый школы вноситъ комисіи бюджетъ для выиски на выдатки звычайнй 30.128 ар., а выиски на надрывчаиныхъ 3.187 ар., разомъ 33.315 ар. — вѣтєвати рѣчний выдаткѣ 400 ар. на выиску двоюччєвского. — Сему оуоротиливо вѣсєно удержавсє наведеный выше предлївнари, а ложеный комисією бюджетовой. — Дальше бѣльшости ухвалєла палата отдѣлъ доходѣвъ 1885 въ сумѣ 14.815 ар. Порѣванши доходѣвъ выдатками показуєсь недобѣръ 18.500 ар., котрй має бути покрытй зъ фонду кравоого. Бюджетъ зъ доходу а 1645 ар. розходу, отже выискуєсь добѣру, принято безъ доуконої. — Бюджетъ финансовй дубляньского вымаєе доходу 18.560 ар. розходу 19.371 ар., отже 811 ар. недобѣру. До сего ступивъ съ остроку критикѣю противъ господачїи зусє недобѣръ. Пос. Антоновичъ зажадалъ отослєво сего справозданє до комисіи господарствє и вѣстєно для близшого розслѣдженя. Пос. Верезянєвѣ, що ольварѣтъ дубляньскй дє дохоидъ, бо приноситъ рѣчно чистого доходу 4005 ар., отже приноситъ ренту 5 1/2% зъ вѣлжонного шаварку въ Дублянѣхъ анѣ крейцѣрѣ зъ вѣлжонного гѣтовки: закуплено его за пожачней грошѣ, котру пожичку край теперъ чистымъ доходѣмъ въ сумѣ 4005 ар. амортизує. Не давши анѣ крейцѣрѣ отого доходу; доцєрєва по лѣтахъ, коли довєсє палата приняла бюджетъ ольварку въ другѣмъ и третѣмъ читаню. — Зъ порядку дневного предложивъ пос. ко. Бухвальдъ справозданє комисіи конкуренційной съ провакторѣ новелъ до законъ конкуренціи церковной зъ дня 15 серпня 1866 р. Якъ звѣстєно, справа оя була предложєна соймово минувшого сєсіи дня 4 верєсєня с. р., але палата откинула еє и поручила комисіи, чтобы еє цє разъ розѣбрала, а оттакъ предложєла палатѣ. Проектъ закона конкуренційной звучитъ отже: 4, 9, 12, 14, 16, 19, 20, 21 и 22 закона зъ 15 серпня 1866 о конкуренціи церковной перестать обовязувати а мають отъ теперъ звучати: § 4. До иншихъ выдаткѣвъ будовельныхъ при будовельныхъ парохіальныхъ господаряхъ повиннєть парохъ тогда причиняється, коли чистый дохѣтъ въ парохїи не еотъ меншій якъ 500 ар. и не меншій якъ конгруа, котра ему належєтє. Отъ парохѣ, котра переходить сѣй дохѣтъ, повиннєть парохъ оплачувати цѣ року до фонду конкуренційного, а именю: отъ надвышки не перєхѣдочє 200 ар. 3%, отъ надвышки не перєхѣдочє 400 ар. 5%, а отъ надвышки бѣльшой 8%. Наколѣ-бъ зъ сїхъ рѣчныхъ оплатъ зѣбравоє каштєтъ, котрй съ другими на ту саму цѣль призначенями фондами забезпечує кошты удержаня парохіальныхъ буднѣкѣвъ до мешканя и буднѣкѣвъ госпѣдарскихъ, влаотъ крава политична увѣльнѣтъ и порозумѣнїю съ ординаріятѣвъ парохѣ отъ дашон оплаты. Увольненє се устає, коли закладъ фонды покажутєся недостаточными. Именєть вѣстєности комисіи промовляє єє. Солєцій а дошварѣвъ, що коли-бъ § 4 удержавоє, то цѣвнй тѣгєръ удержуєває буднѣкѣвъ парохіальныхъ ольварѣ, но лишь выключно на парохѣ. Було-бы отже великою несправедливоєтєю, чтобы парохѣ оплачувать якуоє часть до фонду конкуренційного. Най платятъ тогда, коли оставаєся янѣвъ буднѣкѣвъ; тогда най платятъ два, три разы бѣльше якъ прихожанє. Бѣсѣднѣкъ оупротивноє тѣмъ податковї прогрєссійному и поставивъ поправку, цѣ воѣ парохѣ мають отъ надвышокѣ отъ конгруы платити рѣчно лишь 3%. Поправка тѣ удержєлаєся при голосованю. — § 9 зак. конкурѣ, має поєла проектѣ бѣльшости комисіи звучати: Церкви дочєрнй и буднѣкѣ для духовныхъ, котрѣ при нихъ оуѣ екопѣнованїи, мають при помѣчи майна оихъ церквей отавити и удержувати, въ котрыхъ интересѣхъ тѣ церкви и буднѣкѣ оуѣсутвуютъ, если не заходѣтъ въ оймѣ дѣвнй другй правай зобовязаня. Обованє сє еи увѣльнєна однакожь отъ обовязку конкуренційной выдаткѣвъ на церкви и буднѣкѣ парохіальныхъ, на выиски лшѣ, коли оуѣсѣтєвє лѣа окрема уцѣ, або коли епископѣтъ призначитъ екопѣзита до екопѣтѣного дѣлана. Меншѣсть комисіи жєдалъ, чтобы житєлѣвъ, для котрыхъ оуѣсѣтєвєть чѣрнй церкви, увѣльнѣтъ отъ конкуренціи до цѣтеричныхъ. Противъ сего вносєна меншѣсть промовляє посолы: Понєль и г. Волод. Козьбрѣвскй, а за вносєнємъ гр. Т. Дѣдушицкй и Сѣчиньскй. При голосованю удало отступѣти, а удержалоє вносєнє меншѣсти 56 голосо-



НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

Въ руской школѣ у Львовѣ именований четвертымъ учителямъ п. Ромуальдъ Стажечкій. О сѣмъ именова...

Въ Мостыскахъ въ народній школѣ хлопці Русынъ учатся польской религій. Катахизъ руской школы не показується! Хлопці руской школы...

Въ товариства ремѣсниковъ "Зоря" у Львовѣ. На засѣданні видѣлы товариства зъ дня 1 жовтня о. р. полагалось слѣдуючій справы: 1) Принято до вѣдомости заавлење пров. Врецьоны, що отъ слѣдующаго тижня значе вже учить въ товариствѣ сѣвну и писана. 2) Ухвалено отнестися отъ прошенню до Института Ставропигійского о уѣблене товариству подмоги грошевою. 3) Припоручено п. Петрови Огоновскому порозумѣтиса отъ товариствомъ имени Шевченка, що до рѣчей полишенныхъ по товариствѣ "Побратямъ". 4) Рахунокъ кассовый замкнено и принято до вѣдомости, що загалній станъ кассы дня 1 жовтня 1884 выносилъ 145 зр. 19 кр. Кассіероу товариства припоручено умѣщувати гроші въ шадницю "Народной Торговль". 5) Принято въ члены почетній товариства: Проф. Омельяна Партицкого, проф. Дамяна Гладиловича, крыл. Антонія Петрушевича, крыл. Василя Фациевича и о. Агазанія Пашковского отъ Олесья, а кромѣ того трехъ членовъ звичайныхъ.

Решту даткывъ на потерпѣвшихъ отъ повени, якѣ були ше въ нашой редакціи дооп нероздѣлены, въ квотѣ 42 зр. Объ кр. выслано на руки п. Андрѣя Павлиша, кандидата нотаріального въ Рудкахъ, для роздѣлу мѣжъ наибольшъ потребующихъ помощи потерпѣвшихъ Русиновъ.

Parlamentär, вѣдѣнскій тижневникъ политичный, отворавъ въ своихъ стовпцяхъ складку на "Народній Дѣмъ" въ Черновцахъ — и въ каждомъ числѣ подыбуемо бодай кѣлька дробныхъ датковъ.

Начальника громады Городище, увязненого за инше насиле публичне, выпустивъ п. к. судъ бобрецкій на волю. Тѣлько-жъ — якъ зачуваємо — п. к. отарство скинуло его зъ уряду начальника. Цѣкавы мають бути причины того кроку отарства. Може-бы хто, поинформований докладно, донѣсь намъ о томъ дѣлѣ?

Коммура на 10 стипендіи по 100 зр. зъ фонду бл. п. о. Матѣя Добрянского для учащихся гимназій перемысков оглоосивъ соборъ руского катедрального крылоса въ Перемышли. Пять зъ тыхъ стипендіи признаны суть для сыновъ дяковъ, а пять для сыновъ по священникахъ. Прошеня мають бути написаны власноручно и треба до нихъ ше прилучити: 1) доказъ, що просящій суть сынами дяковъ або сыноами по священникахъ; отъ послѣдній мусять такожъ выказати, чи суть сыноами лишь по отцу, чи такожъ и по матерѣ; 2) свѣдоцтво убожества; 3) свѣдоцтво зъ послѣднего курса школьного. Прошеня треба выносити до Собора руского катедрального крылоса въ Перемышли до 19 (31) жовтня о. р.

Кіевскій университетъ. "Зоря" доносить, що для роздѣлення неперядковъ подчасъ университетского ювилея въ Кіевѣ высланыи зъ Петербурга камергеръ царского двора баронъ Притвинъ, котрый буде розбирати ораву въ цѣломъ ен объѣмѣ. По поводу, що университетъ св. Володимира доище замкнены, мвогій отуденты, болячи отратити рѣкъ, переносятся на иншіи университеты. Кѣлькадесять отудентовъ подали вже прошенне, чтобы имъ дозволено перейти на другіи университеты.

Предѣдателями радъ повѣтовыхъ и ихъ заступниками затвердивъ цѣсарь: Йосифа Милиньского, власт. большихъ посѣлостей, предѣдателямъ а Ферд. Шидловского, нотаря, заступникамъ въ Березанахъ; кн. Володилова Сайбу предѣдателямъ а нотаря Йосифа Милуковского заступникомъ въ Цѣшавовѣ; Юл. Бѣльского, власт. б. пос. и Викт. Блажовского, нотаря, въ Дрогобычи; Михайла Левартовича, нотаря и Л. Цѣньского, власт. б. пос., въ Городенцѣ; Станаслава Коморницкого, власт. б. пос. и Клим. Поструцкого, власт. б. пос., въ Калущи; икобинго А. Чайковского и о. Мат. Несторича, гр. к. пароха, въ Равѣ; Т. Журовского, власт. б. пос. и лат. ко. Прашаловича въ Лѣску.

Вѣсти зъ Епархіи Перемыской. Каноничну институцію на парохію Тарнавка, дек. львовского, получивъ о. Антоній Бешивидъ, парохъ зъ Королевка волоского. Презенту на парохію Попель, дек. дрогобыцького, получивъ о. Іванъ Чанельскій, самоот. сотруднявъ зъ Кропивника старого. Введенъ въ завѣдательство оо.: 1) Антоній Яцѣвъ въ капеллію Чаплѣ, дек. старобольского; 2) Іванъ Мельничъ въ парохію Вапѣвцѣ, дек. перемыского; 3) Петро Савдовичъ въ парохію Береста, дек. мушьянского; 4) Денизъ Мохнацкій въ капеллію Войтова, дек. мушьянского. Введенъ въ сотрудинство оо. 1) Іосифъ Негребедій до Лѣтвѣ, дек. мокрянского, 2) Симеонъ Смукла до Мостовъ великихъ, дек. угядьского и 3) Константинъ Павловскій до Люблинцѣ, дек. любачевского. Завѣдательство парохіи Королинъ волоскій получивъ о. Іванъ Стояловскій.

Выдавецъ и редакторъ: Іванъ Белей.

П. Григорій Григоревичъ, нашъ комедіописатель, авторъ комедіи "На добродѣийнѣ цѣли" и мѣщанского образа "Тато на заручинахъ", написавъ нову комедію въ 4 актахъ, п. з. "Соколикъ". П. Олександрю Юнновскому комедія въ 4 актахъ "Порваласъ нитка!" друкуеся въ друкарни товариства имени Шевченка и отъ концемъ сего мѣсяца вже выйтить на полицяхъ книгарскихъ.

Кадриль зъ украинскихъ пѣсенъ на фортепьянъ въ двѣ руки, уложила Дарія Петрушева. 1) По за гасемъ, гасемъ. 2) Одна гора высокая. Ой жал менѣ буде. Ой бувай да нема. 3) Ой подѣ вишнею. 4) Ой не зъ отгѣль вѣтеръ вѣе. 5) У сусѣда хата бѣла. 6) Гоць мои гречаники. Цѣна 60 копейкъ. а отъ пересылкою 75 копейкъ.

Въ нашомъ народномъ театрѣ представлено въ субботу майже передъ порожними лавками першій разъ 4-актову комедію зъ польского "Гуски и гусочки", а въ недѣлю майже тѣлько передъ польскою публикою, (бо зъ руской интелегенціи було лишь кѣлька родичъ и молодѣжь на партерѣ) такожъ першій разъ народну оперетку "Никола Довбушукъ" въ 3 актахъ.

Гуски и гусочки, тѣоръ знаменитого комедіописателя польского Мах. Валудцкого упрятывъ присутнымъ вечеръ якъ не можна лучше. Донька шляхотской родины, отданая передовѣмъ господарству, заручена съ молодымъ поэтомъ, Маржицкимъ, котрый добавивши у своей судженѣи не абы-якій овойства, полюбивъ енъ тымъ больше и ожидае дня вѣнчания въ той надѣѣ, що побѣдше власною працею вырвонеа онъ ти недостатѣи и въ характерѣ и въ образованю Іосафъ, що ихъ не дало йнѣ жите айнѣ родичѣ. Но ось до дому Клопоткевичѣвъ призѣдаетъ дама великого свѣта тѣтка Бельца; она завойовусъ цѣлый дѣмъ Клопоткевичѣвъ, заводить у нѣмъ свои порядки и муштру Іосафу на такую саму якъ она "гуску капитолинскую", уважачи тѣлько моду альфою и омеого своего жита. Іосафъ оидакъ не хоче того уриватиса... Въ першій хвили удаеся тѣтцѣ дещо вымогти на Іосафу, она вымволяе въ неи засаду, що подруже межъ шароу людѣи можливе тѣлько зъ реально-матеріальныхъ взглядовъ. Іосафъ отячи подѣ впливомъ такой любезной тѣтки и другой втѣреннѣѣ, жѣнки заолѣпленого въ ню доктора, просто отказуе своего сердца Маржицкому по сушеречѣи отъ нѣмъ о модну сукню, що ен тѣтка на ню вложила. Маржицкіи тратить надѣю тымъ больше, що не знае, зъ отки наразѣ Іосафъ отала такоу. Ту приходитъ ему въ помѣчъ оубѣдъ Клопоткевичѣвъ п. Гулятинскій. Чоловийъ золотого сердца, быстрый въ поглядяхъ, поясное своему прятелеву, де шукати причины, що Іосафъ ему змѣнила, а отгакъ уживши подотуцу кидаетъ въ сердце Іосафъ жаръ зависти. Іосафъ думаютъ, що Маржицкіи подѣвниша гарбуза отъ неи, полюбивъ ен прятельку Марійку, за котроу властвиво шалѣе Гулятинскій, ше больше отае любви Маржицкого. По кѣлькихъ сильныхъ конфликтахъ межъ тройцею подруженыхъ, с. е. межъ Маржицкимъ, Гулятинскимъ и Марією зъ одной стороны, приходитъ до того, что одна "гуска", Іосафина тѣтка Бельца, достаетъ отъ самого Клопоткевича aviso до пошашени его хаты, а друга, с. е. докторова, утѣкаетъ п. Дурницкимъ, прогнаннымъ кадетомъ и вѣтрогономъ раг excellence, за котрого Бельца сватала Іосафу. Добрый духъ цѣлой штуки. Гулятинскій, наче въ надгороду достаетъ наилучшу жѣнку въ свѣтѣ, с. е. ту саму Марійку, доньку старого профессора филологіи класичной, котра богато причинилася до знатени цѣлой интриги и до погоджени Іосафъ съ Маржицкимъ. — Солижъ додамо до того и те, что кромѣ знаменитого заповску, комедія цѣла переповнена легенькими и сердечными дотепами, що характеру у нѣй выключенъ, что кожда личнѣсть характеризуе себе своею акцією, то конечно артисты нашѣ мали велике поле до попису. Пальму першества належитъ признати павлямъ Бибировичевѣи, Осиповичевѣи и Попелевѣи и панамъ Бибировичеву, Ласковскому, Подвысоцкому и Стефуракови, въ роляхъ Іосафѣ, тѣтки Бельцѣ, докторовой Наталіи, Гулятинского, Маржицкого, Клопоткевича и профессора Цѣпшовского. Зъ другорядныхъ роль грала панѣ Стефуракова ролю Марійки, а п. Гриневецкій ролю Дурницкого и отдали ихъ природно и тепло. П. Попель бувай добрымъ локаемъ, панѣ Ласковска и панна Луцка добрыми служанками. Въ загалѣ оказемо, гра нашашъ артистовъ въ той штуцѣ була конпертова. Артисты нашѣ працюють надѣ собою совѣстно, въ рухахъ ихъ видно велику певнѣсть. Дирекція приислужалася нашой оценѣ, що придала сю штуку для нашего репертоару. И перекладъ п. Савецкого чистый что до языка.

Въ великой сали "Народного Дому". РУСКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ подѣ зарломъ И. Бибировича и И. Гриневецкого. Во Вторекъ дня 2 версеня (14 жовт.) 1884.

Шельменко наймитъ комедія Григорія Кйтки Основяненка въ 5 актахъ. (Режисеръ: И. Гриневецкій) ОСОБЫ:

Кирло Петровичъ Шапкъ, дѣдичъ — К. Подвысоцкій Горпина Степановна, его жѣнка — А. Осиповичева Приво, ихъ донька — И. Луцка Тимѣшъ Лопушковскій, ен женихъ — О. Осиповичъ Осипъ Прокоповичъ Опецьковскій — И. Гриневецкій Горпина Степановна его жѣнка — Е. Подвысоцка Евжовн, ихъ донька — И. Бибировичева Ив. Семеновичъ Сквордѣвъ, капитанъ М. Янович Шельменко, его наймитъ — С. Стефуракъ Матря, покойка Горпина — М. Людковичева Ключица, льокаѣ, жѣнки, дѣти. — Дѣся въ Задѣярнянскоѣй Украинѣ въ оазѣ Шапка.

Помежи актами отпѣває К. Ласковскій: Арія Don Carlos зъ оперы "Espana" музика Verdi-го, "Замовкли Торбаны", дума украинська, музика Лавровского, арія Don Alfonso зъ оперы "Lucretia Borgia" музика Donizetti-го.

Цѣны мѣсяць: Фотелъ 1 зр. Крѣсло въ першихъ V-ти рядкахъ 80 кр., въ дальшихъ рядкахъ 60 кр., Паркетъ 40 кр., Партеръ 25 кр., Галерія 20 кр.

Билетѣвъ и картѣ абуаментовыхъ достати можна въ галдлю Вл. Дымѣта въ ринку и въ комнатахъ тов. "Руска Бесѣда" улица Скарбѣвска ч. 2, а вечеромъ отъ годины 5-тои при касѣ.

Печатокъ о годици 7.

О т о з в а. Руске Товариство ремѣсниковъ: "Зоря" у Львовѣ откликнуеся до патріотизму нашихъ людей и осмѣлѣеся припоручити Вл. Публицѣ слѣдуючихъ майстрѣвъ, членѣвъ товариства ремѣсниковъ "Зоря" у Львовѣ:

Михаилъ Сембратовичъ переплетчикъ, при улицѣ Краковскѣй ч. 19. — Михаилъ Спжарскій, переплетчикъ, въ Ставропигіальной каменици. — Павло Мартинѣвъ, майстеръ шевскій, при улицѣ Руской, ч. 3. — Петро Венжовскій, майстеръ шевскій, при улицѣ Орменской, ч. 21. — Димитрій Ковальскій, майстеръ кравецкій, при ул. Краковскѣй, ч. 19. — Левъ Качоровскій, майстеръ-лякерникъ, ул. Собѣского, ч. 10. — Антонъ Щерба, майстеръ кравецкій, при ул. Коперника, ч. 6. — Григорій Иваховъ, майстеръ-кушнѣръ, въ ринку. — Василь Смольницкій, майстеръ шевскій, при ул. Скарбѣвскѣй, ч. 19. — Григорій Діаконукъ, майстеръ шевскій, при ул. Коперника. — Іосифъ Щерба, майстеръ стеларскій, при ул. Сикетускѣй на ровѣ. — Димитрій Шустеръ, майстеръ шевскій, при ул. Коперника. — Іванъ Антоникъ, майстеръ шевскій, при ул. Крутой, ч. 5. — Юліанъ Гошовскій, майстеръ-сѣдларъ, при ул. Сикетускѣй. — Андрѣй Скурскій, майстеръ шевскій, при ул. Яновскѣй, ч. 21. — Іванъ Царъ, майстеръ шевскій, при ул. Городецкѣй, ч. 16.

Отъ видѣлу товариства ремѣсниковъ "Зоря". У Львовѣ, дня 8 л. жовтня 1884. Василь Нагорный голова. Дръ Костъ Левинцкій секретарь.

то певно знайде больше довѣрия у руской Публики. Во впрѣчѣмъ треба признати, что товариство се есть солидне, преміи его дешенъ, условия приступній, поступованье его суротаръи обезпеченыхъ при выплатѣ шкодѣ и обезпеченыхъ капиталѣвъ ретельне, а значній фонды резервоу и доходы премій даятъ обезпеченнымъ достаточну поруку. Кромѣ того краковско Товариство, яко на взаимности оперте, всѣлякѣи осягнуеи выски роздѣляе рѣкъ рѣснѣтѣ межъ обезпеченыхъ. Якъ умѣщенъ въ проспектѣ выказы рахунковой доказуютъ, розпоряджало Краковско товариство отъ концемъ 1883 року значнымъ фондомъ резервоумъ и доходомъ премійнымъ звыше 4,000,000 зр. — а выски звернений обезпеченыхъ титудомъ дивиденды за рѣкъ 1883 выносили въ отдѣлѣ огневѣмъ 33% а въ отдѣлѣ житевомъ 15—8% рѣчнои преміи.

Всѣлякѣи близній выяснениа дотычно рѣжныхъ родовъ обезпеченъ уѣлѣе секретарь того товариства п. Николай Красукій въ бюрѣ репрезентациі у Львовѣ, улица Гетьманьска ч. 12.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. Павло Глѣб—ій въ Ч. 4 зр. предхлматы и 1 зр. за "Подяку" одержали. — Всч. оо. О. Е. Лев—ій въ Т. и Кр—ій въ С. "Сиротованье" помѣтито отъ наибольшою охотою въ слѣдуючѣи часѣ. Жаль великій, що такъ сталося, але передѣ мистификацією устерегаето годѣ. Можемо Васъ завѣрити, что дописъ мы помѣтили тѣлько покладячиса на добру волю и честній намѣрена нашего дописувателя.

Въ великой сали "Народного Дому". РУСКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ подѣ зарломъ И. Бибировича и И. Гриневецкого. Во Вторекъ дня 2 версеня (14 жовт.) 1884.

Шельменко наймитъ комедія Григорія Кйтки Основяненка въ 5 актахъ. (Режисеръ: И. Гриневецкій) ОСОБЫ: Кирло Петровичъ Шапкъ, дѣдичъ — К. Подвысоцкій Горпина Степановна, его жѣнка — А. Осиповичева Приво, ихъ донька — И. Луцка Тимѣшъ Лопушковскій, ен женихъ — О. Осиповичъ Осипъ Прокоповичъ Опецьковскій — И. Гриневецкій Горпина Степановна его жѣнка — Е. Подвысоцка Евжовн, ихъ донька — И. Бибировичева Ив. Семеновичъ Сквордѣвъ, капитанъ М. Янович Шельменко, его наймитъ — С. Стефуракъ Матря, покойка Горпина — М. Людковичева Ключица, льокаѣ, жѣнки, дѣти. — Дѣся въ Задѣярнянскоѣй Украинѣ въ оазѣ Шапка.

Помежи актами отпѣває К. Ласковскій: Арія Don Carlos зъ оперы "Espana" музика Verdi-го, "Замовкли Торбаны", дума украинська, музика Лавровского, арія Don Alfonso зъ оперы "Lucretia Borgia" музика Donizetti-го.

Цѣны мѣсяць: Фотелъ 1 зр. Крѣсло въ першихъ V-ти рядкахъ 80 кр., въ дальшихъ рядкахъ 60 кр., Паркетъ 40 кр., Партеръ 25 кр., Галерія 20 кр.

Билетѣвъ и картѣ абуаментовыхъ достати можна въ галдлю Вл. Дымѣта въ ринку и въ комнатахъ тов. "Руска Бесѣда" улица Скарбѣвска ч. 2, а вечеромъ отъ годины 5-тои при касѣ.

Печатокъ о годици 7.

О т о з в а. Руске Товариство ремѣсниковъ: "Зоря" у Львовѣ откликнуеся до патріотизму нашихъ людей и осмѣлѣеся припоручити Вл. Публицѣ слѣдуючихъ майстрѣвъ, членѣвъ товариства ремѣсниковъ "Зоря" у Львовѣ:

Михаилъ Сембратовичъ переплетчикъ, при улицѣ Краковскѣй ч. 19. — Михаилъ Спжарскій, переплетчикъ, въ Ставропигіальной каменици. — Павло Мартинѣвъ, майстеръ шевскій, при улицѣ Руской, ч. 3. — Петро Венжовскій, майстеръ шевскій, при улицѣ Орменской, ч. 21. — Димитрій Ковальскій, майстеръ кравецкій, при ул. Краковскѣй, ч. 19. — Левъ Качоровскій, майстеръ-лякерникъ, ул. Собѣского, ч. 10. — Антонъ Щерба, майстеръ кравецкій, при ул. Коперника, ч. 6. — Григорій Иваховъ, майстеръ-кушнѣръ, въ ринку. — Василь Смольницкій, майстеръ шевскій, при ул. Скарбѣвскѣй, ч. 19. — Григорій Діаконукъ, майстеръ шевскій, при ул. Коперника. — Іосифъ Щерба, майстеръ стеларскій, при ул. Сикетускѣй на ровѣ. — Димитрій Шустеръ, майстеръ шевскій, при ул. Коперника. — Іванъ Антоникъ, майстеръ шевскій, при ул. Крутой, ч. 5. — Юліанъ Гошовскій, майстеръ-сѣдларъ, при ул. Сикетускѣй. — Андрѣй Скурскій, майстеръ шевскій, при ул. Яновскѣй, ч. 21. — Іванъ Царъ, майстеръ шевскій, при ул. Городецкѣй, ч. 16.

Отъ видѣлу товариства ремѣсниковъ "Зоря". У Львовѣ, дня 8 л. жовтня 1884. Василь Нагорный голова. Дръ Костъ Левинцкій секретарь.

Подяка

Тяжко поразила насъ смерть небжалованной нашей Матери (Сестры и Бабуы), Іоаннимъ зъ Кернякевичѣвъ Назаревичевѣи. Отрадоу для опечаленой родины була Всечъ Суевъ, християнское сочувство; сѣмъ всѣмъ Добродѣямъ окладаемо на сѣмъ мѣщи всенародну подяку. Передовѣмъ шира подяка належитоа Впр. Отдамъ, котрый явилася на оумній обрядъ похоронній дня 9 л. с. м. въ Олшавици, а се Впр. Отдамъ: Игнатію Вергановскому зъ Остринѣи, Степанову Флоріаньскому зъ Рошневѣи, Іосафу Абрывоскому зъ Тьшменецѣи, Игнатію Ильницкому зъ Подпечарѣи, Іосафу Вергановскому зъ Лушавици, выжнѣи, Августови Левницкому зъ Малювѣи, Володимирови Вялянскому и Володимирови Степановичу зъ Тьшменецѣи, якъ такожъ Впр. о Володимирови Кочеровскому зъ Марковецѣи, що выголосивъ трогачоу бесѣду протѣилу надѣи гробѣвъ, въ котрой живыми красками отмалявавъ примѣрне житѣ Покѣиной и загрѣвавъ присутныхъ до наслѣдуваня его. Особливо дякуемо Всч. п-ни Ильницкой зъ Подпечарѣи, котра отѣдывала недужу въ часѣ болѣзни и съ правдивымъ пожертвованнемъ оубѣдокъ, якого рѣдко видати, улекшувала словомъ и дѣломъ жалъ осиротѣлой родины. Въ концѣ дякуемо ЧЧ. Братямъ и Сестрамъ Олшавици и всѣмъ Вл. Гостямъ, выившимъ уѣлѣвъ въ похоронѣ, чимъ пошанувала Покѣиу въ послѣдне.

Іосѣвъ Кернякевичъ, братъ; Магдалина зъ Назаревичѣвъ Кобрынская, сестра; Агата Кобрынскій, сестрѣнць; Иванъ Назаревичъ, сынъ; Ольга Глѣбовичка и Гекля Калынская, доньки; Левъ Калынский и Павло Глѣбовицкій, зятѣ; Неоторъ Яворовскій, Авксентій, Николай, Теодосій и Яролавъ Глѣбовицкій, Олена, Иванъ и Романъ Калынскій, внуки Покѣиной.

Подяка. Свято Воздвиженіа Ч. Кресто, яко день храмовый обходитъ церковь наша отъ великихъ торжествомъ, при чѣмъ богато оубѣдленныхъ людей до насъ приходять. До увеличения сего торжества причинилое немало Вл. крыл. о. Андрей Бѣлецкій зѣ Львова, котрый нарочно на сей день до насъ прибувъ. Довѣдавшися, что братство церковне подѣило за отараннемъ Впр. отцѣвъ совѣтника Вялянского и Яворовского обновати и приукравити церковь, въ короткій и краснорѣчивѣй бесѣдѣ Впр. крыл. Бѣлецкій наклаивъ насъ до побожности и ревности, злохочучи до дальшои працѣ и жертволюбности на розпочате дѣло. При сѣи оособноости давѣ прикладѣ шедролюбия, жертвующи на цѣль повзяти 10 зр. Братство церковне перенате вѣдичноство за трудъ повнесени и латокъ грошевый окладае сѣмъ прилюдну подяку Впр. о. крыл. Бѣлецкому, якъ такожъ Впр. о. совѣтнику Вяляницкому, котрый яко знаный зъ привязавъ и любви до своего народа жертвовувъ весь свой дохідъ въ акафистѣвъ на обновлене нашей церкви. Бурштгынь дня 8 жовтня 1884. Братство церковне.

Антика РУКЕРА во Львовѣ 1009 (96—?) поручае Порошокъ дамскій парискій по 50 кр., Lohse'a по 80 кр., Ravissante'a по 60 кр. и властного вырѣбу по 40 кр.

Нагорода за вѣру. „Будапештъ, Ваша Благородицѣ! Не сповна мѣсяць тому назадъ уживавъ я Брандта швайцарскій „пигулки, въ той вѣрѣ, що знайшовъ вже въ нихъ „на послѣдокъ арканумъ противъ обструкціи, що мене такъ мучить. Свѣтлыи наслѣдки доказали, что моя вѣра була справедливою, бо черезъ уживанье ихъ я „нынѣ знову зовсѣмъ здоровъ. Не могу никакше якъ лишь высказати Вамъ за се средство мою лайповѣрѣнѣйшу подяку. Вашъ найповѣрѣнѣйшій І. де Поттери „к. у. оберштлейтенантъ отъ Гоцедевъ въ отстанцѣ „Hotel National.“ — До Пана антикаря Рихарда Брандта, Цирихъ (Швайцарія).

Швайцарскій пигулки антикаря Р. Брандта суть при своей кровѣ очинуючій примѣтъ наибольше хосении майже у всѣхъ хроничныхъ слабостяхъ. Показкъ мы всѣ ихъ цѣнимо, то мусимо тымъ ббльше на те зважати, щобъ мы собѣ придали правдивыхъ пигуллокъ. На отисетѣ кождоу коробки мусить бути підписъ Рихарда Брандта и бѣлый крестъ швайцарскій на червономъ полѣ Коробка коштуе 70 крейцарѣвъ въ антикахъ.

Огнетреваліи и безпечній отъ влому КАСЫ солидно и прекрасно вырѣбленъ отъ американскими замками и пакилѣвными засувками такъ, якъ я дооставивъ львовскому магистратови, продаю дуже дешово Симонъ Дегенъ у Львовѣ, ч. 19 ул. Валова. (Происетъ о кореспонденцію въ ивѣстномъ языкѣ.) 1152(16—36)

Зѣ друкарнѣ Тов. им. Шевченкѣи подѣ зар. К. Болнарского.